

când aerul despică gândul

Dragos Lucica

mă învăluie
o bucurie simplă
într-o mare de liniște
desculță
prin ierburi

în propria poveste rătăcind
îmi imaginez
cum după ani și ani

sfioși cu fluturii albi în gene
am rămas aceiași

umăr lângă umăr

cu spatele lipit unul de celălalt
făcând
tot felul de planuri .